

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1950-1951.

VERGADERING VAN 30 NOVEMBER 1950.

Wetsvoorstel betreffende de onvervreemdbaarheid der goederen voorzien bij artikel 214j van het Burgerlijk Wetboek.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Zonder afbreuk te doen aan de rechten die voortspruiten voor de gehuwde vrouw uit artikel 214j van het Burgerlijk Wetboek, blijkt het noodzakelijk de onvervreemdbaarheid der goederen die er in voorzien is te beperken in de tijd.

Het is onder meer mogelijk, en zeer dikwijls wenselijk, dat die goederen kunnen verkocht of met hypotheek beband worden in het voordeel der gemeenschap zelf, die niet onthouden is door het bevelschrift van onvervreemdbaarheid, b. v. voor het behoud of de ontwikkeling van een door beide echtgenoten samen gedreven handel.

De doorhaling van de overschrijving genomen ten gevolge van een voorbijgaande crisis in het huwelijksleven, door de echtgenoten zelf reeds vergeten, zou dwingen tot het opgraven van oude geschillen, aangezien een vonnis daartoe noodzakelijk is. Dit kan niet anders dan schaden aan de herstelde goede verstandhouding tussen de echtgenoten.

Daarenboven is het opzoeken der mogelijke overschrijvingen in de door de echtgenoten sedert 1932 bewoonde arrondissementen een bron van onkosten, tijdverlies en missingen.

Een tijdverloop van vijf jaren schijnt ruimschoots voldoende om te ondervinden dat ofwel een procedure van scheiding van goederen de onvervreemdbaarheid dient aan te vullen, ofwel dat de overschrijving is genomen ten gevolge van een voorbijgaande crisis in het huwelijksleven, in welk geval het beter is dat het bewijs daarvan vervalte.

Vernieuwing der overschrijving blijft ten andere mogelijk.

Het algemeen belang is voorzeker niet gediend door de ontwikkeling en het bestendigen van deze gevallen van onvervreemdbaarheid.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1950-1951.

SÉANCE DU 30 NOVEMBRE 1950.

Proposition de loi relative à l'inaliénabilité des biens, prévue par l'article 214j du Code civil.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Sans porter atteinte aux droits qui résultent, pour la femme mariée, de l'article 214j du Code civil, il semble nécessaire de limiter dans le temps l'inaliénabilité des biens prévue dans cet article.

Il est entre autre possible et souvent souhaitable, que ces biens puissent être vendus ou hypothéqués dans l'intérêt même de la communauté, qui n'est pas dissoute par l'ordonnance d'inaliénabilité, par exemple en vue du maintien ou de l'extension d'un commerce exercé conjointement par les deux époux.

La radiation de la transcription demandée en suite d'une crise passagère dans la vie conjugale, déjà oubliée par les époux eux-mêmes, obligerait à exhumer de vieux différends, attendu qu'un jugement est nécessaire à cet effet. Ceci ne pourrait que nuire à la bonne entente rétablie entre les époux.

En outre, la recherche des transcriptions pouvant exister dans les arrondissements habités par les époux depuis 1932, constitue une source de frais, de perte de temps et d'erreurs.

Un délai de cinq ans semble largement suffisant pour établir si une procédure en séparation de biens doit venir compléter l'inaliénabilité ou bien si la transcription a été demandée à la suite d'une crise passagère dans la vie conjugale, en quel cas il vaudrait mieux que la preuve de cette mésentente disparaisse.

Le renouvellement de la transcription reste d'ailleurs possible.

L'intérêt général ne trouve certes aucun avantage à l'extension et à la permanence de ces cas d'inaliénabilité.

Daar geen enkele wetstekst het verval der overschrijving door tijdverloop voorziet, zou, zoals hoger gezegd, zelfs in geval van verzoening der echtgenoten een vonnis alleen de doorhaling kunnen toelaten, tot schade van het gezin zelf.

De tijd die een goede heelmeeester is, kan hier nuttig zijn rol vervullen.

Een overgangsbepaling beschermt de verworven rechten.

K. TOBBACK.

*
**

Wetsvoorstel betreffende de onvervreemdbaarheid der goederen voorzien bij artikel 214j van het Burgerlijk Wetboek.

ENIG ARTIKEL.

Artikel 214 j van het Burgerlijk Wetboek wordt aangevuld als volgt :

« De overschrijving blijft van kracht gedurende vijf jaren te rekenen van haar dagtekening. Zij houdt op van kracht te zijn indien de overschrijving niet vóór het verstrijken van die termijn werd hernieuwd; die hernieuwing kan geschieden krachtens een op eenvoudig verzoek genomen bevelschrift ».

Overgangsbepaling.

De overschrijvingen bestaande op de dag der inwerkingtreding van onderhavige wet worden aangezien als die dag gedaan zijnde.

K. TOBBACK.
M. VERBAET.
C. DERBAIX.

Aucun texte de loi ne prévoyant la caducité de la transcription après une période déterminée, seul un jugement pourrait autoriser la radiation de la transcription même en cas de réconciliation des époux, ainsi qu'il est dit plus haut.

Le temps, qui guérit bien des blessures, peut dans ce domaine utilement remplir son rôle.

Une disposition transitoire protège les droits acquis.

*
**

Proposition de loi relative à l'inaliénabilité des biens, prévue par l'article 214j du Code civil.

ARTICLE UNIQUE.

L'article 214 j du Code Civil est complété comme suit :

« La transcription conserve son effet pendant cinq années à compter du jour de sa date. Son effet cesse si la transcription n'a pas été renouvelée avant l'expiration de ce délai; ce renouvellement pourra être fait en vertu d'une ordonnance rendue sur simple requête ».

Disposition transitoire.

Les transcriptions existantes au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi seront considérées faites à cette date.